

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

Ο Άη Γιάνης και ο Μυκονιάτης

Τόν παλιό καιρό κάποιος Μυκονιάτης άγαπούσε μιιά κοπέλλα και πήγαινε κάθε μέρα στην εκκλησιά του Προδρομού για νά προσευχηθή.

— Άγιε μου, έλεγε γονατιστός μπρός στην εικόνα του, κάμνε νά την πάρω και νά σου φέρω μιιά λαμπάδα ίσομε τώ μπτό της.

Κάποιος χωριανός του, από περιέργεια νά ιδή τί κάνει αυτός μέσα στην εκκλησία, κρυφτηκε, μιιά μέρα, πίσω άπό τώ τέμπλο και την ώρα που παρακαλούσε τόν Άγιο τού φώναξε:

— Τι θέλεις και παρακαλείς; Αύτή δέν είνε για σένα, καινοίωρη μου...

Ο άλοικός χωρικός άκούοντας αυτά τά λόγια γελάστηκε, έγινε κατακόκκινος άπό τώ θυμό του κ' άπάντησε στον Άγιο:

— Άμ' για νάσαι τέτοιος και τέτοιος σούζουαν τώ κεφάλι, Άγιε μου Γιάνη, και νά με συμπαιδιάς!...

Ο βασιλεύς Γεώργιος βγαίνοντας μιιά μέρα από τώ σπίτι του Φραγκαπούλου, τόν καιρό που βρισκόταν στάς Πάτρας, είδε πίσω από την πόρτα της εισόδου την Έλληνική σημαία, την όποιαν εφορκεύετο νά παραδώσει ο ίδιος την έπομένη τού νεοσύστατου δωδεκάτου σύνταγμα. Ο βασιλεύς αγανάκτησε γι' αυτό και καλέσας τόν άξιωματικό της υπηρεσίας τού έκαμε δοκιμασίες παρατηρήσεις. Έπειτα πήρε μόνος του την σημαία και την έταποθέτησε σε μιιά περιβλεπτή θέση, μέσα στην αίθουσα. Την άλλη μέρα ο άξιωματικός έστειλε ένα δεκανέα για νά παραλάβη τή σημαία. Μόλις τώ έμαθε αυτό ο Γεώργιος, διάταξε νά έλθουν πρós παραλαβήν της ο ίδιος ο άξιωματικός μαζί με δυό ύπαξιωματικούς και τρεις στρατιώτες. Τή στιγμή μάλιστα που παραλαμβάναν τή σημαία, ο Γεώργιος έπρεπε στάσι προσοχής και χαϊρέτης στρατιωτικώς.

ΑΝ ΗΤΑΝ ΚΟΥΦΟΣ...

Ο λόρδος Νόρτ άποστρεφόμεν φόδρα τή μουσική. Κάποτε ο βασιλεύς Γεώργιος ο Γ' έπέμεινε νά τόν πάη νά παραστή σ' ένα κονσέρτο κλασσικής μουσικής.

— Είνε πολύ περίεργο, παρατήρησε ο βασιλεύς, αυτό που συμβαίνει μ' εσένα. Ο έπισκοπος πατέρας σου δέν άφίνει νά χαθή ποτέ ή εικόνα, όταν πρόκειται ν' άκούση ένα παρόμοιο κονσέρτο.

— Ήσάνε κ' εγώ ό,τι και ο πατέρας μου, άπάντησε ο Νόρτ, άν θύωμαι κ' εγώ... κονφός όπως είνεις!...

Έλευθέρως από τά Τουρκικά δεσμά, ο Χατζή-Μιχάλης ήρθε στάς Άθήνας, όπου έμεινε δυό χρόνια. Στά 1860 αναγκάστηκε νά γυρίσει στην Κρήτη, αλλά κρυφά, με καινά. Ο νέος όμως Διοικητής Ίσμαήλ Πασάς τόν έπιασε, χωρίς αίτια, και τόν έρριξε στη φυλακή!... Άλλά ο Λακωνίτης φίλοι του δέν τόν ξεχνούν... Τού προμηθεύουν έργαλεία για νά σπάσει τές άλυσίδες του και νά τρηπήσει τούς τοίχους της φυλακής του. Έκείνοι θά τόν έπιόρμεναν κάτω... Βραδυά για την απόδραση άφίσθη ή πρώτη τού Ραμζανίου, που οι φύλακες πεναλίοι από την πενήθημερη νηστεία θά έροίχιοντο στό φαγοπότι.

Έκείνη τή νύχτα όλοι οι κάτοικοι τών Λακών ήσαν συγκεντρωμένοι στην εκκλησία, όπου ο γηραιός πατέρας τού αιχμαλώτου Ιερογουργόσε με παλλόμενη καρδιά για την άπελευθέρωση τού γιου του, και ή άρεθωνιαστικά τού Χατζή-Μιχάλη, γονατισμένη μπροστά στό εικόνα της Παναγίας, προσευχόταν με δακρυμμένα μάτια... Εικοσιδυό διαλεκτοί Λακωνίτες έστεικαν κρημνίμενη γύρω από τές φυλακές. Οι περισσότεροι κοντά στό τοίχο και μέσα στη θάλασσα, μερικαι γύρω από τώ Φρούριο ως φρουροί... Και περίμεναν...

Στό μεταξύ ο Χατζής δούλευε... Ξοπαζε άλυσίδες, τρυπούσε τοίχους, βοηθούμενος από δυό άλλους χριστιανούς καταδίκους... Κατά τά μεσάνυχτα οι τρεις χριστιανοί έξώρμησαν. Ο Χατζή-Μιχάλης έπήδησε από τώ τοίχο στους βράχους της θάλασσας, άλλ' από τώ βαρύ πέσιμο έμεινε λιπόθυμος. Οι Λακωνίτες έτρεξαν, τόν άρπασαν στα χέρια και τόν μετέφεραν στους Λάκωνες, όπου ο γιουρισμός του γιορτάστηκε με ένθουσασιό. Είς άνάμνησιν της άπολυτρώσεως αυτής, χριστίες άργότερα, στό Ιστορικό και έπαναστατικό δροστέδιο τού Όμαλο, ο ναός τού Άγίου Παντελεήμονος.

Άπό τή νυχτιά αυτή ο έπίσκοπος όπλαρχηγός πήρε τά βρονά, με τώ τουφέκι στό χέρι. Στην έπανόσταση τού 1866 έταίσε σπουδαίο όλοο. Και ως στά βαθεία του γεράματα, πολέμησε για την πολιτόδητη έλευθερία της Κρήτης, με άλλωστο τώ κορμί ή τή λεοντόθυμη ψυχή του.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Είς τώ τελωνείο της Σαγκάης ύπάχει τώ μεγαλύτερο έγκορμέσ τού κόσμου. Ζυγίζει 50 τόνους, ο δε κώδων που σημαίνει τής όφες έχει βάρος 8,250 κιλών!

— Τώ ρεκόρ τών διαγώνων τώ κατέχουν πάντοτε οι Άμερικανοί. Σύμφωνα με μιιά τελευταία στατιστική, κατά την λήξασαν εξαιμνίαν έξεδόθησαν στη Νέα Υόρκη 12,375 άποφάσεις διαγώνων, στό Βάσιγκτον 10,120 και στό Σικάγο 9,333.

— Η άρχαιότερα Βουλή τού κόσμου είνε τής Ίσλανδίας. Η πρώτη συνέδος της έγινε κατά τώ έτος 930.

— Η φημισμένη χορεύτρια τού Παρισιού «Μουλέν-Ρουζ», Μιστεγκέτ, άποσύρθηκε από τή καλλιτεχνική της καριέρα κ' έπεδόθη στό έμπόριο. Τελευταία άνοιξε ένα άριστοκρατικό ξενοδοχείο ύπνου και φαγητού στό Μπανιόλ της Κιανής Άκτής, όπου κάνει χρυσές δουλειές.

— Η κατανάλωσις τού φρομού ποικίλλει καταπληκτικά μεταξύ τών διαφόρων λαών. Σάς αναφέρουμε μερικούς αριθμούς: Κάθε Γερμανός τρώει έβδομαδιαίως 5,250 χιλιόγραμμα φρομού, ο Γάλλος 4,425, ο Ρώσος 4,285, ο Ολλανδός 3,630, ο Ιταλός 3,400, ο Ισπανός και Άμερικανός 3,200, ο Σουηδός και Νορβηγός 2,850, ο Άγγλος 2,700 και ο Αυστριακός 2,500 χιλιόγραμμα.

— Κάθε χρόνος, ως γνωστόν, έχει 52 Κυριακάς. Άν όμως ή Πρωτοχρονιά συμπέση Κυριακή, τότε ο χρόνος αυτός όαχη 53 Κυριακάς. Τέτοια έτη θά είνε τώ 1933, 1939, 1944 και 1950.

— Η θεραπευτική ιδιότης της κίνας, ιδίως κατά τών πυρετών, άνεκαλύφθη τώ έτος 1660, άπό έναν Ίνδον μάγον. Στην Εύρωπη τής εισήγαγε ο Άγγλος ιατρός Τάμπατ, θεραπεύσας τώ 1673 τών βασιλέα της Γαλλίας Λουδοβίκου ΙΔ', που έπασχε από φροβερό πυρετούς.

— Είς ένα οίφρανεύστην της Νεας Υόρκης έχουν κρημίσαι τελευταία ένα κολοσσιαίο θερμομέτρο, βρους πενήντα μέτρων! Κάθε πέντε βαθμοί τού τεραστίου αυτού θερμομέτρου καταλαμβάνουν τώ ύψος ενός πατώματος!...

— Θέλετε νά μάθετε την πατρίδα μερικόν φροστών; Άκούστε: Τά φροστία και τά δροσκήνια είνε προίοντα της Συρίας, τώ καριόνα της Πεορίας, τώ ρόδα της Κύπρου και τώ κάστανα της δριώνυμης πόλεως της Ασιατικής Μανγνσίας.

— Ο παγκοσμίου φήμης «Βασιλεύς τών αυτοκινήτων» Έρβίκος Φρόντ κερδίζει 114 δολάρια σε κάθε λεπτό της όφας, που μάς κίνουν μέσα σ' ένα εικοσιτετράωρο 164,160 δολάρια, ήτοι 12,630,320 δραχμάς!...

— Ένας Άγγλος άστρονόμος άνεκάλυψε τελευταία ότι ο κληνής μας φαίνεται από την Σελήνη δεκατρείς φορές μεγαλύτερος άπό όσο φαίνεται ή Σελήνη από τήν Γην.

— Στό Κορυδιόταν, όπου αναφέρει ο Άμερικανός περιηγητής Ληβίτ, όταν θέλη νά παντρευτή ένας άνδρας, δίνει τρείς ταύρους και παίρνει μιιά γυναίκα. Στην Ουγανδή ή γυναίκα άγοράζεται μ' ένα γουρούν!

— Κάθε τόννος θαλασσίου νερού περιέχει 50 χιλιόστούγραμμα χρυσού. Ολόκληρη ή ποσότης της θάλασσας που ύπαχει στη Γη άνέρχεται σε 1,320 έκατομμ. κιβικά χιλιόλιτρα, δηλαδή 1,360 έκατομμ. δισεκατομμυρίων τόννων. Έπομένως δη ή θάλασσα περιέχει 69,000 δισεκατομμ. κιλών χρυσού.

— Έξακολουθούν στην Εύρωπη ή συζητήσεις για τή μεταρροφήμει του ήμερολογίου. Φαίνεται δε πως θά καθιερωθή δοριστικά νάχη κάθε χρόνος 13 μήνες και κάθε μήνας 28 ήμέρες.

— Ένα από τά πιο σοβαρά ζητήματα που άπασχολούν κάθε τόσο την Άγγλική Κυβέρνησι είνε και τώ της έξοντώσεως... τών ποντικών τού Άκτους!

— Η ζημίες που προξενούν ετησίως τά ποντικά στην έθνική οικονομία άνέρχονται σε 250,000,000 λίρες! Είνε δε, ως γνωστόν, οι ποντικοί γονιμοτάτοι. Ένα ζεύγος από αυτούς άποτά μέσα σε τρία χρόνια 359,709,482 άπογόνους!

— Στη Σοματίτρα βρισκείται τώ μεγαλύτερο λουλούδι τού κόσμου. Ονομάζεται «Ραφέσια Άνόλιτυ» και έχει μίτρος... ένος μετρού. Μεσα στον κάλυκα του μισογύει νά χωρόσουν θαμνάσια έξη λίτρος νερό, τά δε πέτάλά του έχουν πάχος ένος δακτύλου.

— Στό Λονδίνο έγιναν πού ήμερών τά έγκανια ενός «Προκομίου Σκύλων», τώ όποιο έκτίσθη με δαπάνες μάς ζροιστής έκατομμυριοσύν Άγγλίδος.

— Όταν τελειώση τώ τούνηλ της Μάγχης, ή σιδηροδρομική συγκοινωνία Παρισιόν-Λονδίνον θά γίνεται εντός δέκαμη όφωδν, δεδομένου ότι τά έξορές θά τρέχουν με ταχύτητα 220 χιλιόμετρων τήν ώρα.

— Η χώρα που κάνει τή μεγαλύτερη κατανάλωσι καφέ είνε ή Άμερική.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

